

kvælstofudledningsbegrænsning og mange, mange andre konkrete ting.

Man kan sige meget om os, men reformpau-sorer bliver vi ikke.

I øvrigt må jeg sige om hr. Per Stig Møllers indlæg, at jeg tror godt, der med god vilje fra begge sider kan klares ganske mange praktiske problemer i de år, der ligger foran os. Det vil jeg gerne sige, og der skal overhovedet ikke mangle udspil fra regeringen til konkrete, seriøse forhandlingsoplæg.

Jeg vil godt sige et par enkelte ting om først det administrative afsnit i hr. Per Stig Møllers indlæg. Jeg deler hr. Per Stig Møllers optaget-hed af virksomhedernes administrative byrder. Jeg er ganske enig. Jeg er ikke enig i, at der ikke er sket noget i den forgangne periode, regerin-gen har haft ansvaret. Vi har faktisk sammen med erhvervsministeren, ikke mindst da erhvervsministeren hed Mimi Jakobsen, men også nu med den ny erhvervsminister, gennem-ført ganske mange lettelser.

Jeg skal ikke gentage, hvad der er sket, men jeg vil blot pege på et enkelt punkt, den nye erhvervsminister har taget op. Det er et tilbud, de små og mellemstore virksomheder efter min mening ikke kan sige nej til, nemlig at de frem- over får tilbudt omkostningslette serviceopga- ver, så regnskaber og indberetninger til det offentlige kan laves let, enkelt og billigt, og det vil blive fulgt op på mangfoldige leder og kan- ter i vort forhold til erhvervslivet. Det er godt, det kan blive endnu bedre, og det vil blive end- nu bedre.

Om arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedsre- formerne: Hvis vi nu er seriøse, synes jeg, at det, regeringen har spillet ud med i sin økono- miske justeringspakke, både er ansvarligt og seriøst, og vi ved godt, det ikke er noget, vi får mange roser for, og slet ikke i dansk fagbevæ- gelse. Men heldigvis har vi en ansvarlig dansk fagbevægelse, som godt ved, det er nødvendigt. Jeg siger det for at understrege, at denne rege- ring er til for at arbejde seriøst, og at den har modet til også at foreslå det, der ikke er popu- lært, også selv om det gælder arbejdsmarkedet og lønmodtagerne. Vi tør.

Det eneste, jeg bare godt vil bede hr. Per Stig Møller om at tænke over, er det, en kendt ame- rikansk økonom og nobelpristager har sagt for ganske nylig i en kendt avis, der hedder Cor- riera della Stampa, hvor Paul Samuelson bliver spurgt: Er det sådan her i Den Europæiske Uni- on, at vi skal sammenstille os med eller efter-

stræbe USA? Så sagde Paul Samuelson, der selv er amerikaner, så rigtigt: Nej, det skal vi ikke i Europa. Vi skal heller ikke efterligne Tyskland, vi skal heller ikke efterligne Frankrig, vi skal heller ikke efterligne Italien eller Storbritannien. Vi skal derimod se op mod nord til et lille land, der hedder Danmark. Der har man nemlig for- mået at forene høj fleksibilitet og bevægelighed på arbejdsmarkedet med et stærkt socialt sik- kerhedsnet.

Og det er sandt. Sagen er jo den, at her i lan- det er der verdens, i hvert fald Europas, mest arbejdsomme folk. Tager vi mænd og kvinders procentvise beskæftigelse, har vi den højeste i Europa, og samtidig har vi et socialt sikker- hedsnet. Hvorfor har vi det? Det har vi, fordi de to ting går op i en højere enhed, så når menne- sker i Danmark tør bevæge sig, tør tage chan- cer, tør tage uddannelser, tør skifte job, er det, fordi vi har et godt socialt sikkerhedsnet. Derfor siger jeg til hr. Per Stig Møller, til Det Konser- vative Folkeparti og til Venstre: Pas på. Hvis vi gik den vej, der her foreslås med dagpengened- skæringer og dagpengeperiodeforkortelser, risi- kerer vi at save adskillige grene over, som vi selv sidder på, og i virkeligheden gå endnu tæt- tere på det, der er selve grundlaget for dette velfærdssamfunds fremtid.

Derfor er jeg enig i slutkonklusionen i hr. Per Stig Møllers indlæg: Frihed og tryghed er ikke modsætninger, men forudsætninger. Derfor har vi et land, der er så godt, som det er, derfor skal vi passe godt på det, og derfor skal vi også have modet til at justere, når der skal justeres.

Hr. Holger K. Nielsen stillede en række meget konkrete og meget berettigede spørgs- mål. Der blev først spurgt, hvor børnepasnings- garantien bliver af. Her har vi jo i virkeligheden en succeshistorie, der næsten er gået ud over sine egne grænser: I den periode, regeringen har haft ansvaret, er der blevet bygget 130.000 børnepasningspladser. Desværre har det vist sig, at det ikke er nok, fordi vi i en vis forstand er blevet offer for vor egen succes: Der er så mange flere mennesker, der er kommet i arbej- de, at det har afledt flere børnepasningsønsker, end vi i virkeligheden havde forudset, fordi beskæftigelsen gik bedre, end vi havde turdet forudse.

Og derfor har kommunerne knoklet, og de har gjort et godt job. De mangler endnu et styk- ke, men det er ikke en historie om kiks eller fejl, det er en historie om, at det går fantastisk. Det skal bare have det ekstra nøk her, og det er en